

Велимир Петров
Черешова муха

Уважаеми... Правя научно съобщение относно Черешовата муха... За Протокола: Симо Смукача, трети казан, втора варка, ланшни пращини... Та, пъ-рвица отчетох тойзи феномен – Черешовата муха, преди скоро. Под крушата, на каре белот – нещо не вървеше на сухо.

Знаете – не съм по пиячката, нямаше като как, извадих от ледника двулитровата кана, знаете я, с Бял мускат '95. Дока-а-ато раздадем, пасуваме и пак раздадем, що да видим!?! Мускатът – два пръста на дъното, покрит с едни особени, дори красиви мухи. Крилата им продълговати, на големи точки... Дето вика Теньо Джилерата (знаете го – навремето ходи на екскурзия до Съюза и си донесе Бензинопил Дружба, след събитията го прекръсти на Винопил Джилера), та вика Джилерата: мязает, вика, на галстук Ленина, с тиями точками, а попийваेत как тавариш Брежнев, вика, а можна съсипаेत нашими лозями как Горбачов...

Той политизира, не аз, не ме прекъсвайте...

Четири пъти пълних каната и четиритях – дока-а-ато раздадем, пасуваме и пак раздадем – на два пръста от дъното, с нови галстукими Ленина на точками... Нямаше кой друг да ги изпие – само те!

Знаете, че не съм по пиячката!...

Това ще да е Черешовата муха, вика дяд' Дони, смуче като дърт алкохолизин, вика. Не подбира марки, сортове и запазени региони, камо ли година на отлежаване!... Каква година на отлежаване, викам, като бяхме под крушата?!... Не подбира, вика, круша, ябълка, че и Пражка шунка! И в Унгария даже беше през войната! Знаете, служих в Трето картечно. Окопали сме се – нашият разчет, дремнал съм малко, между две атаки... тогава колчем дремвах – все една рекичка, върбалак... и две моми с ей-й-й-таквизи големи, цопат в рекичката, пък онези... се мандахерцат. Ризите им – прани, по върбалака... И току – нещо трясна... Гледам, манерката ми с трофейния коняк празна! Само една Черешова муха под капачката... Радиус нам'колко километра – няма къорава череша! Големи смукачи са това – Черешовите мухи! Като дърти алкохолизи! И разчетът така се изказа!

И вкарват човека в беля, вика Гошо Медията. На бат' Велко, вика, докторите му изпоназабрашиха всякаква пиячка, само по петдесет грама на ден! Пък Церберът му – една проклетия, съвсем изкъсо го... Бат' Велко си поръчва малка водчица и бутилка минерална. Сръбне от водчицата, мръщи се, гаси с минералната: къл-къл-къл... Благодат и идилия! Церберката доволна, бат' Велко – видимо доволен, докто-рите – и те, задочно!...

Не щеш ли, от де се взела една Черешова муха: фър, фър, фър –

право на минералната вода! Цоп – вътре! Церберката, просветлена по тойзи въпрос, грабнала минералната вода, близнала – водка! Близнала водката – минерална вода! Голяма беля! Спряха му на Бат' Велко пиячката – знаете, гътна се!...

Викам си: айде, хората слъгват. Заложих експеримент с мене си: знаете – не съм по пиячката!... Сутрин, в нула шест, нула, нула, Хоризонт преди всички, съм под крушата. Пия си първото кафе с първото коняче, двойно (да не си развалям кафето, нали спрях цигарите), цоп – една Черешова муха! Втора...

До трета не се стигна – глътнах го на екс. С второто кафе – същото, че и с четвъртото... Към единадесет, вече с аперитива, – в ракийката цяло котило Черешови мухи... изсмукаха всичко! Знаете, че не съм по пиячката, иначе... Чак към тринадесет и двадесет с основното ястие и каната с гъмзата, цял рояк ме принуди да имигрирам в стаята и не успя да опорочи десертното питие. Следобедното уиски, освен с две бучки лед, беше гарнирано и с... сещате се... до вечерта – същата история!

Тия дни, вярваща (може да ѝ се вярва) и взираща се в мен, съседка споделила, че навярно съм канонизиран за светец – около главата ми се виждала ясно изразена нимба (ореол) на точки... Считам, че е по причини, дете не съм по пиячката... и това е фактически... Научното ми съобщение!

Допълнение: Това Научно съобщение, след публикуването му в пресата, предизвика основателен интерес, с дълбочината на разгорелите се дискусии, преиграване на редица отделни детайли и високия професионализъм на отделните участници.

Нагледно бяха демонстрирани разновидности от основния тип черешова муха, при различни екстремни натоварвания, при които пробните екземпляри дадоха повече от задоволителни резултата; за които имаха принос и редица субекти...

КРАЙ

© Велимир Петров

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11625>]